

ADİLƏ SADIXOVA
Bakı Avrasiya Universitetinin
Nərimanov rayonu Akademik Həsən Əliyev küçəsi 135 a
sadikhova.a@gmail.com

MEHMET AKIF BİR İCTİMAİ XADİM KİMİ

Xülasə

Mehmet Akif Ərsoy Türkiyə ədəbiyyatında yazdığına yaşayan və yaşadığını yazan çox az sayda mütəfəkkirdən biridir. O, Türk dünyasının milli şairi və İslam aləminin birliyi və bütünlüyü üçün çalışan böyük şəxsiyyətlərdəndir. Şair Türkiyənin Cümhuriyyət dövründə mücadilə, fikir və sənət adamı olaraq mühüm rol oynamışdır. O, həyatını və yaradıcılığını milli təfəkkürün oyanışına, cəmiyyətin inkişafına sərf etmişdir. Əsərlərində batıl inanc, cəhalət və tənbellik kimi cəhətləri qələmə alaraq xalqını bu xüsusiyyətlərdən xilas etməyə çalışmışdır. Mehmet Akif, ədəbiyyatı və siyasəti İslam ümmətinin birləşməsi və xilasını üçün bir vasitə olaraq görmüşdür. Buna görə də yaradıcılığında, Quran-i Kərimin təməl prinsipləri olan haqq, ədalət, hürriyyət və şəhadət kimi dəyərlərə əsaslanmışdır.

Dərin intellektual bünövrəsi olan Mehmet Akif Ərsoy Şərq və Qərb ədəbiyyatını mütaliə etmişdi. Ərəb, fars və fransız dillərini ana dili qədər mükəmməl bilməsi, şairi ədəbi cəhətdən zəngin, realist bir ziyalı səviyyəsinə qaldırılmışdı.

Türkiyə Böyük Millət Məclisinin birinci çağırışına vəkil seçilən Mehmet Akif Ərsoydan və onun kimi xalqın sevgisini qazanmış sənətkarlar, fikir və din adamlarından ibarət bir birlik yaradılmışdı. Bu birlik “İrşad Heyəti” adlandırılmışdı. Heyətin üzvləri həm türk xalqını düzgün şəkildə məlumatlandırmaq, həm də orduya mənəvi dəstək olmaq üçün Anadolunu qarış-qarış gəzmiş, müxtəlif fəaliyyətlər göstərmişdilər.

Mehmet Akif Ərsoy yaşadığı dövrün acı və şirin həqiqətlərini dərk etmiş və əsərlərində göstərmişdir. Şair, hürriyyətin ancaq ahəngdar bir birlik nəticəsində əldə oluna biləcəyini vurğulamışdır. Bu baxımdan böyük ədib, Türkiyə tarixində önəmli hadisələrdən olan Milli Mücadilə və zəfərin mənəvi memarlarından biridir.

Açar sözlər: M.Akif, Şərq dünyası, Osmanlı İmperatorluğu, İslam aləmi, sənəti.

Tarixdə elə şəxsiyyətlər var ki, onların fikirləri, davranışları, əxlaqı, yaradıcılığındakı dəyərlər dar zamana və məkana sığmır. Onlar öz fikirləri ilə sadəcə aid olduqları millət üçün deyil, bütün bəşəriyyət üçün mühüm rol oynamışlar. Belə şəxsiyyətlərdən biri də M.Akif Ərsoydur. Mehmet Akif türk dünyasının milli şairi və İslam aləminin birliyi və bütünlüyü üçün çalışan böyük şəxsiyyətlərdən biridir. O, əxlaq, davranış və düşüncələri ilə gənc nəsillər üçün bir nümunədir.

Mehmet Akif Arnavutlu bir atanın, Buxaralı bir ananın İstanbullu övlədidir. O, Balkanların, Məvəraünnəhirin (Orta Asiyanın) və mərkəzi İstanbulun bütün dəyərlərini özündə, şəxsiyyətində birləşdirən bir simvoldur. Onun bioqrafiyası Osmanlı dövrünün son, cümhuriyyətin isə ilk dövrünün xülasəsidir. Gözünü açdığından bəri bütün Şərq-İslam dünyasını Qərb dövlətlərinin hücumuna məruz qalmış vəziyyətini, gücünü itirmiş Osmanlı dövlətinin çırpınışlarını görmüşdür. Bu vəziyyət bütün Şərq dünyasına mənfi mənada təsir etmişdir. M.Akif Türkiyənin, eləcə də bütün İslam aləminin yaşadığı izzətləri bütün mənliliyində hiss etmiş və bunu əlindən gəldiyincə hayqırmışdır. Dövrünün sosial ədalətsizliyini, mənəvi çöküşü aqlının və ruhunun süzgəcindən keçirərək «Safahat» adlı əsərində dilə gətirdiyi üçün o, cəmiyyətin qəlbi, vicdanı, ağılı və ruhu olmuşdur.

1. Osmanlı sükutu və Mehmet Akif

XVIII və XIX əsrlərə baxdığımızda, bu zaman kəsiyi yalnız Osmanlı dövləti baxımından deyil, dünya tarixi baxımından da bir çox təbəddülatların yaşandığı bir dövrdür. Böyük dövlətlərin bir çoxunun demək olar ki, yıxıldığı, yeni dövlətlərin yarandığı, qanlı inqilabların yaşandığı yeni bir dövr başlamışdı. Əslində, güclü dövlətlər tərəfindən müstəmləkəçilik anlayışının fərqli bir versiyası ortaya çıxmışdı. Həmin dövrdə istismar olunam və dövlətlərini qura bilməyən millətlər müxtəlif müdafiə üsulları fikirləşmişdilər. Bu dövrdə ən çox əziyyət çəkən, müharibə, zülm və istismara məruz qalanlar müsəlmanlar olmuşdur. Böyük bir imperatorluq olan Osmanlı dövləti İslam coğrafiyasında gücünü itirməklə yanaşı, öz ərazisini belə qorumaqdan aciz qalmışdı (bax: 2,75).

Qərb dünyası sürətlə inkişaf etdiyi halda eyni sürətlə Osmanlı İmperatorluğu çökməyə başlamışdı. Bir dövlət öz əzəmətini hərbi və iqtisadi sahədəki müvəffəqiyyətlərindən alır. Lakin XVII əsrdən sonra Osmanlı dövləti bütün sahələrdə olduğu kimi hərbi sahədə də böyük məğlubiyyətlər yaşamışdı. Bu məğlubiyyətlər nəticəsində «qəflət yuxusundan oyanan» Osmanlı Avropasayağı islahatlara başladı.

Qərb dünyasına qarşı islam aləminin müvəffəqiyyətsizliyini və çarəsizliyini görə mütəfəkkir və ədiblər çox götür-qoy etmişlər və nəticədə bu vəziyyətdən xilas olmaq üçün müxtəlif ideoloji cərəyanlar meydana çıxır. Osmançılıq, islamçılıq və türkçülük olaraq diqqəti cəlb edən bu cərəyanlar Qərbə qarşı münasibətdə fərqli düşüncələrdən hərəkət etsələr də, bəzi mühüm məsələlərdə ortaq qərara gələ bilirdilər. Bu mənada, islamçılıq hərəkatına «bir inkişaf və qurtuluş» ideologiyası kimi osmançılıq hərəkatının, müəyyən qədər də türkçülük cərəyanının davamı kimi baxmaq doğru olardı (bax: 2,93).

Mehmet Akif Osmanlı İmperiyası kimi nəhəng bir dövlətin çöküşə doğru sürətlə getdiyi, vətənin parçalanıb bölündüyü, müqəddəs torpaqların işğal edildiyi, əhalinin ehtiyac və istismar içində çırpındığı bir dövrdə yaşamışdır. Həmin dövrdə Qərb dövlətləri sürətlə inkişaf edərək elm və texnika sahəsində Osmanlı İmpriyasını xeyli geridə qoyurdu. Bu tərəqqini çox gec başa düşən İmperiyanın dövlət adamları və ziyalıları «Avropadan nəyin və necə alınması» sualı qarşısında aciz qaldılar. Çıxış yolu kimi qəbul olunan qərarlar, verilən fərqlər isə nəticə etibarilə özünü doğrultmadı (bax: 3, 23).

2. İslamçılıq ideologiyasının təmsilçisi Mehmet Akif

Sosial partlayışların baş verdiyi bir dövrdə özünü dərk edən Mehmet Akif, bir ziyalı kimi hadisələrdə fəal şəkildə iştirak etməyə başlayır. Dindar ailədə doğulub böyüyən M.Akif, əlbəttə ki islamçılıq qurtuluş yolu olaraq qəbul edir. Bu ideologiya onun sənətinin məzmununa da öz təsirini göstərir.

Mehmet Akif Avropa ədəbiyyatının Türkiyədə təsirli zamanında, Sərvəti-fünun dövründə ədəbiyyat aləminə qədəm qoymuşdur. Tənzimatdan sonra yetişən bir çox insan kimi M.Akif də Avropa siviliziyasının bütün məziyyətlərindən faydalanmağa hazırdır. Bu yetkin fikir adamı, ilk şeirlərində özünə örnək aldığı Muallim Nacini və Abdülhaq Hamidi xatırladır.

Qeyd etdiyimiz kimi tarixdə elə şəxsiyyətlər var ki, onların fikirləri, davranışları, əxlaqı, yaradıcılıqlarındakı dəyərlər dar zamana və məkana sığmır. Onların fikirləri ilə cəmiyyətdəki problemlərin çözümləri arasında birbaşa əlaqə olur. Hələ yaşadığı dövr müxtəlif faktorların təsiri ilə xalqın ümitsizliyə düşdüyü bir dönəm olarsa, bu baxımdan M.Akifin rolu əvəzsizdir. Bu mənada şairin fikirləri sadəcə aid olduğu millət üçün deyil, bütün bəşəriyyət üçün mühümdür. Yaradıcılığının əsas xətlərindən biri olan milli xarakterin funksionallığı, hər şeydən əvvəl mütəfəkkirlə kütlə arasında qurulan dioloqların baş tutması ilə bağlıdır. Mehmet Akif: «Sizler avam dediyimiz halk tabakasının idrakını yükseltmədikçə, köylülərimizi bugünkü hallerində bıraktıqça, farzı-muhal olaraq dünyanın ən böyük adamlarını yetişdirseniz yine boşdur, yine boş» deyərək bu vacib məsələyə diqqət yetirir. (bax: 6,22)

Elə əslində ziyalıların vəzifəsi cəmiyyətdə doğru və müasir düşüncə tərzi yaratmaq deyilmidir? Şübhə yox ki, çatmaq istədiyimiz cəmiyyət də belə bir istək və iradənin nəticəsidir. Şair, ən böyük əsəri olan «Safahat»da bu istək və iradəni bu şəkildə ifadə etmişdir:

«Hülasa hepsi çalışmak, yorulmak isteyecek.

Fakat çalışmaq için önce şart olan: istek.

O yoksa hangi vesileyle biz ilerleyelim.

Sıkıntısız mütefenni, üzüntüsüz alim».(bax: 8,242)

Bu misralarda şair istər ictimai olaraq, istər də fərdi baxımdan zamanın mühüm problemini qoymuşdur. Ayrılıqda hər bir insanın, ümumən, cəmiyyətin təkanverici qüvvəsi nədir? Söz yox ki, istəkdir. Əgər istək – cəmiyyəti yaşamağa, yaratmağa sövq edən arzu, məmnunluq hissi və pozitiv köklənmə yoxdursa, sözsüz ki, inkişaf haqqında düşünmək doğru olmaz. Məlumdur ki, hər bir din onun mənsubları üzərində dünya görüşü, dərkətmə formalaşdırır və bununla onların davranışlarına təsir edir. Digər tərəfdən hər bir yaradıcı insanın düşüncələri dinin təsiri altına düşə bilər. Amma şüur, dərrakə dinə bağlı olanların çoxu tərəfindən təsir altına düşdüyü halda, bunları aşa bilənlərin, yəni müstəqil düşünə bilənlərin sayı çox azdır.

Yaşadığımız dünyanın ali bir güc tərəfindən idarə olunduğu, bunu elmin bir çox sahəsinin sübut etdiyi hər birimizə məlumdur. Bu imanla M.Akif, islam dininin yol göstəriciliyi ilə cəmiyyətin problemlərinə çıxış yolu axtaran, ictimai xarakterli şəirlərində xalqın heç bir dərdinə laqeyd qalmayan bir vətəndaş kimi qarşımıza çıxır. Bu mənada Akif, millətin önündə gedə bilən bir mütəfəkkirdir. O, ümumən xalq olaraq dəyişmə və inkişafın fərdi və cəmiyyəti dircəldəcəyinə inanır. Cəmiyyətin yaralarını açıb-ağartmaqdan çəkinməyərək, paralel olaraq İslami düşüncənin rəhbərliyi ilə xalqa pozitiv duyğular aşılrayır, onu motivə edən, dəyişmək, yeniləşmək və irəliləmək ideyalarını təlqin edir. Mehmet Akifə görə cəmiyyət, sabit qanunları olan bir sistemdir və onun inkişafının təmin olunması ayrılıqda hər bir fərdin öz məsuliyyətini hiss etməsi ilə baş verə bilər. Şair Yaradanın yaratdığı insanın yaradılış və idarə olunma qanunlarına bələd olaraq, bu qanunlara əməl edərək daha gözəl bir gələcək qura biləcəyinə inanır. Akif düşünür ki, tərəqqi, inkişaf iradə sahibi olan insanın qabiliyyətlərinin üzə çıxması üçün əlverişli şəraitin yaradılması ilə mümkündür. Bütün bunlar, Akifin dinin üzərinə qoyduğu ictimai funksiya, düşüncə sisteminin ən sağlam və tutarlı tərəfidir. Böyük mütəfəkkir ali iman və iradə sahibi olaraq aktiv insan tipini sərgiləyir. M.Akifə görə işləmək vasitə deyil, qayədir. Məqsədə çatmaq yolun istiqamətini aydınladan bir işıqdırsa, həyatdan alınan əsl zövq işləməkdir. Şair Qərb insanı ilə Şərq insanı arasındakı əsas fərqi aktivlik və passivlik olduğunu qeyd edərək insanı həyat qarşısında aktiv olmağa çağırır. Buna görə görkəmli ədib Qərbin zahiri açıq-saçıqlığını, insan əxlaqındakı sərhədsizliyi millətə örnək göstərən «baticıların» qarşısına Qərbin ciddi və vacib tərəfi olan elmi nəaliyyətlərini, texniki tərəqqisini və quruculuq qabiliyyətlərini mənimsəmənin zərurətini göstərərək çıxmışdır. Həmin vaxtlar Qərbi olduğu kimi təqlid etmənin lazımlığına inanan bir sıra ziyalılara, mütəfəkkir, tərəqqinin başqa millətlərin təqlid edilməsi ilə deyil, öz ruhumuza bağlanmaqla mümkün ola biləcəyini göstərmişdir.

Şairin ən böyük əsəri «Safahat»ın hissələrindən olan «Asım»da göstərdiyi kimi, şairin önəm verdiyi məqamlardan biri də «birlik» məfhumudur. Qərbə çatmaq istəyiriksə, iş birliyi və iş bölümünə önəm verməmizin vacibliyini qeyd edən Akif, Qərbdə bütün işlərin şirkətlər, cəmiyyətlər tərəfindən meydana gətirildiyini ifadə edir. Əslində Akifin bu mövzudakı baxışları, Qərbin inkişafına səbəb olan «cəmiyyət» faktoruna önəm verən amerikalı yazıçı Tom Demarkonun düşüncələri ilə üst-üstə düşür. Demarko «şirkət» adlandırılan qurumu maliyyə birliklərindən elmi, təhsil, dini və yardımla əlaqəli birliklərə qədər çox geniş mənada götürmüşdür. Əslində Akif də birlik məvhumu ilə iqtisadi, sosial və siyasi inkişaf zamanı müsəlmanların öz cəmiyyətlərinin qorunması və tərəqqisindəki uğursuzluqlarını onların daha çox fərd, ayrı-ayrı şəxslər tərəfindən idarəçiliyinə bağlı olan dərrakə tərzilə bağlayır. Bu mənada Akif cəmiyyət məsələlərini çoxyönlü olaraq düşünür, müsəlmanların geri qalmalarının səbəbləri arasında qədərçilik anlayışını, islamın əslindən və ruhundan uzaqlaşmasını, bu dinin özündə olmayan cahillik və xurafatın islam dini kimi təqdim edilməsində görür. Bu məsələdə M.Akif xalqda közlənmiş şəkildə olsa da var olmağa davam edən xüsusiyyətləri canlandırmağa çalışır (bax: 6,23).

3.Şairin maraqlı dairəsi və sənəti.

Mehmet Akif Ərsoy fransız dili və Fransa ədəbiyyatı ilə yaxından maraqlanmış, bu dili çox gözəl öyrənmiş və bir çox əsəri fransız dilində orijinal olaraq oxumuşdur. Emil Zolya, Viktor Hüqo, Alfons Dode, Düma Fils, Lamartin, Anatol Frans, Alfred Müsse, Ernest Renan, Russonun əsərlərini oxumuş, xüsusi ilə Hüqo, Lamartin, Dode və Zolyanın təsirində qalmışdır. Qədim Türk

ədəbiyyatından Bakini, Nəfini, Nədimi, Süleyman Çələbini, Şeyxülislam Yəhyanı, Şeyx Qalibi, ərəb, fars və hind ədəbiyyatlarından Feyzi-i Hindini, İbni-i Farizi, Mütənəbbini, əl-Buxturini, Əbu Təmmamı, Əbu Firası, Məhəmməd İqbalı sevərək oxumuş və yüksək qiymətləndirmişdir. Bu illərdə Sədi Şirazi və Fəxrəddin Razi haqqında mənzumələr nəşr etdirmiş xüsusi ilə Sədidən çox təsirlənərək 1898-ci ildə Sərvət-i Fünun məcmuəsində fars ədəbiyyatından etdiyi tərcümələrlə diqqəti cəlb etmişdir. (bax:7,531)

1895-ci ildən sonra bir çox Qərb mütəfəkkirlərinin təsiri ilə Türk ədəbiyyatında realist əsərlər çoxalmağa başlayır. Əsas mövzusu ictimai çatışmazlıqlar olan mənzum hekayələr yazmaq bir növ dəb halını alır. Sərvət-i fünunçular, fransız şairlərinin bu qəbildən olan əsərlərini örnək alaraq sosial mövzulu mənzum hekayələr yazmağa başlayırlar. Həmin dövrdə Mehmet Akif Ərsoy, eyni xüsusiyyətlərin və dəsti-xətdin Sədinin hekayələrində olduğunu müəyyən edir. Buna görə də, şairin Sərvət-i Fünun məcmuəsində nəşr olunan “Bedayü’l-Acem “ başlıqlı ilk yazıları əsasən, Sədi Şirazinin “Bustan” əsərindən etdiyi tərcümələrdən təşkil olunmuşdur. Akifin Sədiyə olan sevgisi, onun şairin üzərindəki təsiri həyatı boyu davam etmişdir.

M. Akifin şeirlərini mənzum hekayə, xitabət şeirləri, lirik şeirlər və həcvlər olaraq qruplaşdırmaq mümkündür. Bunlardan mənzum hekayələri sosial məzmunlu, xitabət şeirləri didaktik məzmunlu, lirik şeirləri vətənpərvərlik, milli və dini duyğulara, həcvləri isə zarafatdan iynələməyə qədər dolu olan tənqidlərdir. Akifin şeirinin təşəkkülündə bəzi amillərin təsiri böyükdür. Bunlar aşağıdakılardır:

1. Əxlaq dərsi verən Şərq mənzum hekayəçiliyi;
2. O günün ədəbi cərəyanları içində ön planda yer alan Qərb realizmi;
3. İslam ideali;
4. Tarixin ən dəhşətli günlərini yaşayan bir dövlət və millət;
5. Gerçəkliyə obyektiv yanaşma bacarığı verən təhsil.

Mehmet Akif yaşadığı dövrü bütün yönləri ilə şeirlərində əks etdirməyə çalışmış bir türk şairidir. XX əsrin əvvəllərində türk millətinin içində düşdüyü acılarını, sevincini, ümidlərini və xəyal qırıqlıqlarını mənzum bir tarix, bir roman, bir hekayə havası içində oxucularına anlatmağa çalışmışdır. Əsərlərində yer alan qəhrəmanlar ziyalı, intellektual, cahil, şəhərli, dindar, dinsiz, sərxoş və s. kimi xarakterlər cəmiyyətin hər təbəqəsindən olan insanlardır. Məkan olaraq məscid, məhəllə, çayxana, küçə, otellər, saray və s. olaraq yaşadığı dövrün bütün xüsusiyyətlərini əks etdirən məkanlar seçmişdir. Seçdiyi mövzuları yazmadan öncə tədqiq edərək müşahidələr aparmış və daha sonra misralara tökmüşdür. Şeir yazmanın əsas ağırlığının işləmək sayəsində olacağını düşünmüşdür. O, şeiri ilham pərisinin qanadlarına yükləməyib, tam tərsinə, daha çox çalışmağa üstünlük vermişdir. Şeirlərinin cəmiyyətin maariflənməsinə xidmət etməsi gərəkdiyini düşündüyü üçün simvolları uzaq durmuş, fikirlərini daha çox açıq-aydın ifadə etməyə çalışmışdır. Şeirlərində islam dünyasını geri çəkən bütün əksiliklər, cahilliklər və geriliklərlə mücadilə etmiş və bu, onun sənətinin əsas qayəsi olmuşdur.

Istifadə olunan ədəbiyyat:

1. Kara I. Türkiye’de İslamcılık Düşüncesi. İstanbul: Dergah, 1997, 1174 s.
2. Kaya H.Mehmet Akif Ersoy’un din və siyasi fikirləri. Elazığ, 2009, 151 s.
3. Gündoğdu S.Mehmed Akif Ərsoy yaradıcılığında ictimai problemlərin bəddi təcəssümü. Bakı: R.M.Kompani, 2012, 228 s.
4. Göççek F.Mehmet Akifin şiir dünyası. İstanbul: Dergah, 2005, 360 s.
5. Yetiş K. Bir mustarip Mehmet Akif Ersoy. Ankara: Akçağ, 2006.270 s.
6. Bodur H.E. Akif’e dini sosiolojik bir baxış // Dergipark, 1997, N 13, s. 21-29.
7. Bağcıoğlu F. Mehmet Akif ‘in şairliyi // Sızıntı, 2001, N 275, s. 531-536
8. Ersoy M.A.Safahat.32.baskı (Hazırlayan: M. Ertuğrul Düzdağ), İstanbul: İnkilap Kitabevi 2003, 587 səh.

Мехмет Акиф как общественный деятель

Резюме

Мехмет Акиф Эрсой - один из немногих мыслителей в турецкой литературе, который писал о том, что прожил, и проживал то, о чем писал. Он был народным поэтом тюркского мира и одной из великих личностей, работающих на благо единства и целостности исламского мира.

Поэт сыграл огромную роль как человек борьбы, интеллектуальный и художественный деятель в период Турецкой Республики. Свою жизнь и творчество он посвятил пробуждению национального мышления, развитию общества. В своих работах он писал о суеверии, невежестве и лени, пытаясь спасти свой народ от этих черт. Мехмет Акиф рассматривал литературу и политику как средство объединения и спасения исламской общины. Поэтому в своем творчестве он опирался на такие ценности как истина, справедливость, свобода и свидетельство, являющиеся фундаментальными принципами Священного Корана.

Мехмет Акиф Эрсой, обладающий глубоким интеллектуальным фундаментом, изучал восточную и западную литературу. Прекрасное знание арабского, фарси и французского языков на уровне родного подняло поэта на богатый с литературной точки зрения реалистичный интеллектуальный уровень.

Был создан союз, включающий Мехмет Акифа Эрсою, избранного уполномоченным для первого созыва Великого национального собрания Турции, и мастеров, мыслителей и священнослужителей, завоевавших любовь народа. Данный союз назывался «Иршад Хейты». Члены делегации обошли Анатолию вдоль и поперек, осуществляя различную деятельность, чтобы информировать турецкий народ должным образом и оказать моральную поддержку армии.

Мехмет Акиф Эрсой понимал горькую и сладкую правду своей эпохи и показал их в своих произведениях. Поэт подчеркнул, что свобода может быть достигнута только в результате гармоничного единства. В этом отношении великий писатель является одним из духовных архитекторов Национальной борьбы и Победы, являвшихся одним из важнейших событий в истории Турции.

Ключевые слова: М.Акиф, Восточный мир, Османская Империя, Исламский мир, творчество.

Mehmet Akif as a public figure

Summary

Mehmet Akif Ersoy is one of the few thinkers in Turkish literature, who wrote about his life and lived what he wrote about. He is a national poet of the Turkic world and one of the great personalities working for the good of the unity and integrity of the Islamic world.

The poet played an important role as a man of struggle, an intellectual and artistic figure in the period of the Turkish Republic. He dedicated his life and work to the awakening of national thinking, the development of society. In his writings he wrote about superstition, ignorance, and laziness, and tried to save his people from these traits. Mehmet Akif viewed literature and politics as a means of uniting and saving the Islamic community. Therefore, in his work he relied on such values as truth, justice, freedom and testimony, being the fundamental principles of the Holy Quran.

Mehmet Akif Ersoy, who had a deep intellectual foundation, studied Eastern and Western literature. Excellent knowledge of Arabic, Farsi and French at the level of native language raised the poet to a realistic intellectual level, rich from a literary point of view.

A union was created, including Mehmet Akif Ersoy, who was elected as the ombudsman for the first convocation of the Grand National Assembly of Turkey, and masters, thinkers and clergy who won the love of the people. This union was called "Irshad Heyati". Members of the delegation went around Anatolia far and wide, carrying out various activities in order to inform the Turkish people properly and provide moral support to the army.

Mehmet Akif Ersoy understood the bitter and sweet truths of his era and showed them in his works. The poet stressed that freedom can only be achieved as a result of harmonious unity. In this regard, the great writer is one of the spiritual architects of the National Struggle and Victory, being one of the most important events in the history of Turkey.

Keywords: M. Akif, Eastern world, Ottoman Empire, Islamic world, activity.

Redaksiyaya daxil olma tarixi: 20. 04.2019

Çapa qəbul olunma tarixi: 30.04.2019

Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent Elmira Məmmədova-Kekeç tərəfindən çapa tövsiyə olunmuşdur.